

eum (Job), et exclamantes ploraverunt, scissisque vestibus sparserunt pulverem super caput suum in caelum. Lugentes solent caput et faciem velo operire, VII, 505, 2. Lugendum cum lugentibus, IX, 255, 1: *Non desis plorantibus in consolatione, et cum lugentibus ambula.* Lugentibus in funere dandum est vinum, II, 485, 1, 2: *Dato sicceram marientibus, et vinum his qui amaro sunt animo: bibant et oblitiscantur egestatis suae, et doloris sui non recordentur amplius.*

* Luctus quis beatus, XV, 145, 2: *Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.* Luctus sanctus quis sit, XX, 184, 1. *Emundate manus, peccatores, et purificate corda, duplices animo. Miseri estote, et lugete, et plorate; risus vester in luctum convertatur, et gaudium in marorem.* Luctus spiritualis quos habet gradus, 145, 2. Lugentium tres gradus, 184, 1, 2. Luctus deo est Christianus in hac vita, *ibid.* Luctus pro peccatis quam sit salutaris, V, 443, 2; 444, 1: *Cor quod novit amaritudinem animae suae, in gaudio ejus non miscebitur extraneus.* Luctus melior est gaudio, VII, 243, 2 et seq.: *Cor sapientum ubi tristitia est, cor et stultorum ubi laetitia.* Luctus spiritualis effectus, XX, 184, 1. Lugentes prout oportet consolabuntur, XII, 420, 1, 2; XV, 145, 2. Lugere pro *sejunare* sumitur, quia lugentes a vino abstinent, XV, 245, 1: *Numquid possunt filii sponsi lugere, quamdiu cum illis est sponsus? Venient autem dies, cum auferetur ab eis sponsus, et tunc sejunabunt.* Lugeat quomodo terra, XII, 430, 1. Lugere quando metaphorice dicantur agri, XIII, 536, 1.

LUCULLUS. Lucullus Romanus dux, nonas octobris ex nefastis fastas fecit feliciter pugnando, II, 103, 2. Ponticos et Armenios lucente praeco profligavit, XII, 639, 2.

LUCUS. Lucus unde dicitur, non erat caedus, et ideo sacer, XIV, 125, 1. Luci vetiti et quare, III, 629, 2. Lucos cur succicii et superstitiosos Deus jussit, XIV, 125, 2.

LUDGARDIS (S.). S. Ludgardis mundum multibrem Ecclesiae obtulit, I, 755, 1. Omnem cibum humanum fastidivit, XV, 121, 2. Christo Jesu in deliciis fuit, V, 240, 2. Vidit Christum sicut mille soles, X, 390, 2. Thomae Cantpratano impetravit, ut sine noxa cum peccatoribus ageret, XX, 687, 1.

LUDIBRIUM. Ludibrium Dei est homo, XI, 342, 2; XIV, 241, 2 (Vide Homo). Ludibria aulae varia recensentur, XIII, 80, 2.

LUDIMAGISTER. Ludimagister quidam Antiochenus Catholicus scite respondit Libanico sophistae cavillanti de Jesu fabri artem exercente, VI, 200, 1.

LUDOVICUS I., dictus PIUS. Ludovicus Pius Galliae rex et imperator Caroli Magni imperatoris filius et successor, IV, 356, 2. Licet Caroli Magni filiorum minimus, ob humilitatem dignus fuit patri in regno ut imperator succedere, IX, 329, 1. Lu-

dovicus Pius beatam Virginem unice coluit, V, 213, 2. Pontifices Romanos mirum in modum est reveritus, XI, 592, 2. Cum aegrotaret, quadraginta dies jejunus transegit, venerabilem Eucharistiam quotidie sumens, II, 57, 2; XIV, 471, 1; XVI, 396, 2. Ejus mortem cometa praemonstravit, XII, 653, 2. Ejus epitaphium, 655, 2. Quare in purgatorio poenas doleat, XXI, 45, 2.

LUDOVICUS IX (S.). * S. Ludovici religio, et quantum in eo horror peccati. Castra ducturus in terram sanctam, vexillum ab episcopo Parisiensi benedictum accepit, IV, 565, 1. Vetuit gestari rosas feria sexta in honorem coronae spiniae Christi Domini, VIII, 341, 1. Adeo a blasphemia contra Deum abhorrebat, ut blasphemantis linguam ferro candenti inuri voluit, XXI, 49, 1. Sacerdotes et Religiosos mire colebat, IX, 251, 2. Maluit mortem oppetere, et lepra indici, quam Deum offendere, I, 352, 2, II, 83, 2; XIX, 498, 1. Lupanaria tota Gallia prohibuit, IX, 527, 1.

* S. Ludovici amor erga justitiam, XII, 304, 2. Fuit insignis justitiae cultor, II, 341, 1; IX, 303, 1. Viduis et miseris semel in hebdomada per se jus dicebat, VI, 54, 1; 397, 1. Cuidam e suis regni gravamen suadenti graviter succensuit, XII, 174, 1.

* Eius pietas in egenos, XV, 537, 1. Semper plurimos pauperes mensae suae adhibuit, II, 494, 2; XVI, 196, 2. Eis prandium dabat, praequam sibi, III, 644, 1. Eorum pedes lavabat, XVI, 527, 2.

* Eius mors. Bis castra movit in Terram sanctam, in eundemque moriens filiis ac posteris quale monitum dederit, IV, 230, 2. Eius ad filium in regno successorem ultima verba, II, 541, 2. Quid filio suo moriens circa cultum Ecclesiae praecipere, XIV, 436, 1.

LUDOVICUS XI. Ludovici XI Galliae regis in condonando homicidio facilitas, XII, 304, 1. Eius in viros sanctos affectus et liberalitas, XI, 434, 1. Quam honorifice S. Franciscum de Paula habuerit, 665, 1.

LUDOVICUS XII. Ludovici XII Galliae regis lenitas, I, 417, 1. Eius fortis animus et intrepidus, 395, 1.

LUDOVICUS (S.) episcopus. S. Ludovicus Tolosanus archiepiscopus matrem suam reginam osculari noluit, II, 344, 1. Nec cum ea solus colloqui volebat, X, 374, 1. Pauperes plurimos mensae suae adhibuit, XVI, 196, 2. Huic apparuit Christus in forma leprosi, XV, 229, 1. Qualiter mortuus sit, XXI, 289, 1. Moriens rosam ex ore emittere visus est, XVII, 268, 1.

LUCOVICUS BAVARUS. Ludovici Bavariae ducis constans responsum in captivitate, I, 395, 1; X, 34, 1.

LUDOVICUS SFORTIA. Ludovicus Sfortia quam infeliciter perierit, XII, 286, 2.

LUDOVICUS LANTGRAVIVS. Ludovicus Lantgravius quomodo curatus a mala optione quam suam praedestinationem, XX, 422, 2.

LUDOVICUS ALCAZAR. Ludovici Alcazar multa excidii orbis signa non literaliter, sed symbolice interpretatur, non recte, XV, 513, 1; 515, 2. Eius opinio de Apocalypso argumento quas difficultates continet, XXI, 7, 2 et seqq.; 12, 2. Eius intentio et sententia excusatur, 9, 1. Eum auctor in compendium redegit, 13, 1. Eius commentaria ingeniosa rejiciuntur, 34, 2.

LUDUS. LUDERE, LUSUS. * Ludere idem est quod ludendo facere, per catachresin, XII, 444, 1. Ludere in avibus eest quid sit, *ibid.* Ludere pro *litigare* subinde sumitur, IX, 264, 2. Lusus capitur pro duello et certamine, X, 484, 2; XVIII, 659, 2.

* Lusus Dei in orbe terrarum in quo consistat, V, 238, 2. Isaque lusus est quadruplex, 239, 2.

* Ludorum et colorum circussum origo, XIV, 429, 1. Lusu et somno utendum, VIII, 583, 2. Ludus puerorum lamentantium et canentium, XV, 289, 2.

* Ludus diaboli est saltatio et chorea, IV, 281, 1.

LUTH. Luth oppidum est et mons, XII, 299, 1.

LUMBARE. Lumbare Dei quomodo sit et quare dicatur Israel, XII, 442, 2; 443, 1; XVIII, 677, 4.

LUMBI. * In lumbis et rebus maxima pars roboris hominis consistit, XIV, 475, 2; 484, 1. Hinc infirmi alumbes vocantur, 176, 1. Lumbi confortantur, si stringantur, *ibid.* Cur tangant eos fatigati, XVIII, 677, 2. Lumborum concisio ex cordis deliquio sequitur, XIV, 184, 1. Lumbi maxime dolent parturientibus, XI, 328, 2; 329, 1. Quid sit esse in lumbis patris, XIX, 414, 2. Quid exire de lumbis, 443, 1. Lumbi seminis sedes, XII, 412, 1. Lumbi sedes seminis tam in feminis quam in viris sunt, 605, 2.

* Lumbi sunt sedes et symbolum concupiscentiae, V, 80, 1; XI, 412, 1; XIX, 413, 4. Lumbi sunt etiam amoris symbolum, XVIII, 677, 1. Lumbi mentis accingendi, Job, 707, 2: *Accinge sicut vir lumbos tuos.* Quid sit mentis lumbos succingere, XVIII, 679, 1: *Stale succincti lumbos vestros in veritate;* XX, 267, 2 et seqq.: *Propter quod succincti lumbos mentis vestrae, sobrii perfecte sperate in eam, quae offertur vobis, gratiam.* Et quare illi sunt succingendi, *ibid.* Lumbos praecingere est concupiscentias carnis resistere, VI, 502, 1: *Accincti fortitudine lumbos suos et roboravit brachium suum.* Lumbi implentur illusionibus, Job, 758, 1; *Psalms*, I, 242, 1: *Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, et non est sanitas in carne mea.* Sunt armamentarium diaboli, Job, 757, 2. Lumbos cur zona pellicea cingeret Joannes Baptistia, XV, 96, 2.

LUMEN, LUX. I. LUX NATURALIS. — * Lux et lumen in quo differant, Job, 499, 2. Lux quomodo a lucerna differat, V, 174, 1.

* Lux cur primo et ante omnia creata, I, 48, 1. Lux quam Deus initio creavit qualis fuerit, *Psalms*, I.

489, 1. Est velut forma rerum, Job, 746, 2. Lux a Deo dispensatur, 693, 2. Praecipui lucis effectus, 715, 1; 718, 2. Lucis oblectatio, VII, 374, 1. Illius elogium, 375, 1. Lux amica bonis, Job, 473, 2; 694, 1. Lux est pravis inimica, 502, 2; 715, 1. Lucis et fontis magna est affinitas, XVI, 461, 1.

* Lux a Deo creata, eaque non defutura post diem iudicii, IX, 621, 1. Lux a futura sole major in fine saeculorum, XI, 449, 2.

* Lumen artificiale. Lux ex oleo quasi filius nascitur, lactatur et nutritur, XIV, 510, 2. Lumen avarorum noctis tempore est tenue, VII, 248, 2.

* Lux quae aliquando miraculose effulsit. Lux Paulum circumfulgens, quare solem superaret, XVII, 209, 2. Unde veniret, 210, 1; 215, 1. Ea qualis esset, 420, 1. Lux in carcere Herodis an solum Petrum circumfulserit, 263, 1. Lumen indicavit illustrem quorundam sanctorum sanctitatem, II, 233, 2.

II. LUX SYMBOLUM EST DEI ET CHRISTI. — * Lumen optime Deum representat, XX, 65, 1: *Omnis datum optimum et omne donum perfectum, de sursum est, descendens a Patre luminis.* Lux est Dei symbolum et qualitas eum maxime representans, 523, 1: *Deus lux est, et lenobra in eo non sunt ulla.* Luci Deum assimilatur, lux est vita dei imago, I, 48, 4. Quomodo comparetur lux Deus Pater, XIX, 352, 2. Lux vocatur gloria Domini in Scriptura, XII, 575, 4. Lux gloria dei denotat, XVII, 480, 2. Per lucem passionem suam manifesstas Deus, XVI, 64, 1: *Et ecce angelus Domini stetit iuxta illos, et claritas Dei circumfulsit illos.* Lumen majestatis Dei quod dicitur, XII, 454, 2: *Adducet enim Deus Israel eum juvenitatem in lumine majestatis suae cum misericordia et iustitia quae est ex ipso.* Lux inaccessa Dei an vocetur caligo et nubes, 575, 1. Lux inaccessibilis est ipsa gloriosa Dei majestas, XIX, 264, 2: *Qui solus habet immortalitatem, et lucem inhabitat inaccessibleem quem nullus hominum vidit, nec videre potest.* Haec est nobis inaccessa, ideo nobis non est lux, sed caligo, *ibid.* Lumen Israelis et Sanctus ejus est Deus vivus, XI, 246, 1, 2: *Et erit lumen Israel in igne, et Sanctus ejus in flamma (Vide Dns).*

* Lux vera est Christus diversimode, XVI, 303, 4: *Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem vententem in hunc mundum.* Christus in Scriptura lucis nomine designatur quod sit via ad felicitatem, veritas ad salutem, vita ad gloriam aeternam, XI, 523, 2 et seq.: *Ego Dominus... dedi te in foedus populi, in lucem.* *genitum*, 584, 1, 2: *Surge, illuminare, Jerusalem, quia venit lumen tuum, et gloria Domini super te orta est.* Et ambulabunt gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui, XVI, 346, 1: *Lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem; erant enim eorum mala opera.* 435, 1, 2: *Iterum ergo locutus est eis Jesus: Ego sum lux*

mundi, qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vite; 459, 2: Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi; 515, 1, 2: Dixit ergo eis Jesus: Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebrae comprehendant, et qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis; 517, 2 et seq.: Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. Lux est Christus et Apostoli, I, 49, 4.

III. LUCI ET LUMINI ASSIMILANTUR RATIO, EVANGELIUM, GRATIA, GLORIA. — 1° Ratio homini a Deo data. Lumen naturae bona et mala discernit, Job, 27, 2. Lumen animae quale sit, 599, 2: Ipsi rebelles fuerant lumini, nescierunt vias ejus, nec reversi sunt per semitas ejus. Deus fons est lucis hujus spiritualis, ibid. Impii spirituale lumen excludunt, 500, 1. Lumen caelesti juste privatur, qui rationis lumine uti noluerunt, Psalm. I, 325, 2.

2° Evangelium. Lumen Evangelii post tenebras gentilitatis successit, XIV, 533, 4: Et erit dies una, quae nota est Domino, non diei, neque nos; et in tempore vesperis erit lux. Lumen Evangelii est maximum Dei donum, XVIII, 439, 1, 2: Quod sit etiam opertum est Evangelium nostrum, in his qui perierunt, est opertum, in quibus Deus hujus saeculi excoecavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Evangelii gloriae Christi, qui est imago Dei... Quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu; XIX, 74, 1: Cum gaudio gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine.

3° Gratia. Lux gratiam et misericordiam saepe significat, Psalm. I, 278, 1, 2: Emitte lucem tuam et veritatem tuam, ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum. Lux animae alia est naturalis, alia supernaturalis, VI, 83, 2: Lucerna Domini spiraculum hominis, quae investigat omnia secreta ventris. Lux supernaturalis est vita nostra, XVI, 301, 4: In ipso vita erat, et vita erat lux hominum. Lumina supernaturalia omnia in nobis Deus producit, XX, 66, 4. Lux symbolum est gratiae et fidei, XI, 684, 2: Cum effunderis esurienti animam tuam, et animam afflictam repleveris; orietur in tenebris lux tua, et tenebrae tuae erunt merides; XVI, 302, 1. Lux justitiae quomodo oriri dicatur, Psalm. II, 458, 1: Lux orta est justo et rectis corde laetitia. Lumen Dei est principium bonorum omnium, Psalm. I, 98, 1: Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine; Deus meus, illumina tenebras meas [Vide GRATIA]. Lumen vultus Dei quod dicitur, Psalm. I, 97, 2: Domine, in lumine vultus tui ambulabunt.

Lumen propheticum [Vide PROPHETA. PROPHE-

4° Gloria. Lumen vitae tam est lumen gloriae,

quam fidei et sapientiae christianae, XVI, 436, 4: Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae. Lumen duplex habemus fidei et gloriae, XIX, 74, 2. Lux analogica est gloriae lumen, I, 48, 1. Lumen est gloria divinae symbolum, 595, 1. Lux est gloria caeli, X, 385, 2: Altitudinis firmamentum pulchritudo ejus est, species caeli in visione gloriae. Lumen gloriae est stella matutina, II, 332, 2. Lumen gloriae et clara Dei visio est velut stella matutina, XXI, 62, 1: Qui vicerit, et custodierit usque in finem opera mea... dabo illi stellam matutinam. Lumen gloriae ad videndum Deum necessaria, Psalm. I, 223, 2: Quoniam apud te est fons vitae, et in lumine tuo videbimus lumen. Lux civitatis caelestis quid denotet, XXI, 364, 2. Lux perpetua gloriae et renovationis mundi futura post diem judicii, XIV, 533, 2.

IV. LUX ET LUMEN SUNT SYMBOLUM HOMINIS JUSTI, VIRTUTIS, PROSPERITATIS, GAUDI, LIBERTATIS ET MAJESTATIS. — 1° Lux justae quae dicitur, V, 382, 1: Lux justorum laetificat, lucerna autem impiorum extinguatur. Lux justae quare et quomodo laetificet, 383, 4. Et semper crescit, et clarescit, ibid. Christiani sunt lux mundi, XV, 455, 4, 2 et seq.: Vos estis lux mundi... Sicut lucula lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est; XIX, 37, 4, 2: Sitis sine querela et simpliciter filii Dei, sine reprehensione in medio nationis pravae et perverse, inter quos lucetis sicut lucernaria in mundo. Lux justorum qualis, Job, 386, 2.

2° Lux est symbolum doctrinae, sapientiae, justitiae, prudentiae, honestatis, etc., I, 48, 2; V, 382, 2; VI, 74, 2; Job, 82, 4; 721, 2. Lucis et virtutis analogie, VII, 413, 4, 2: Et vidi quod tantum procederet sapientia stultitiam, quantum differt lux a tenebris. Sapientiae lux inextinguibilis, VIII, 428, 4: Et propositus pro luce habere illam, quoniam inextinguibile est lumen illius.

3° Lux laetitia et prosperitatis symbolum est causa, IV, 224, 2; XI, 681, 4; XII, 430, 2: Det Dominus virtutem nobis et illuminet oculos nostros ut vivamus; 440, 4: Dicite ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intellectus, ut scias simul ubi sit longiturnitas vitae et victus, ubi sit lumen oculorum et pax; XIII, 586, 2; 629, 2; XIV, 94, 2; 446, 2: Consurgam cum sedro in tenebris, Dominus lux mea est; 533, 1; XX, 65, 1; Job, 693, 2: In manibus abscondit lucem, et praecipit ei ut rursum adveniat. Annuntiat de ea amico suo, quod possessio ejus sit, et ad eam possit ascendere; Psalm. I, 203, 2: Accedite ad eum, et illuminamini, et facies vestrae non confundentur. Lux est symbolum laetitia et beneficentiae, X, 409, 4: Splendidum cor et bonum in epulis est, epula enim vitium diligenter fuit; 204, 4. Lucis nomine vocatur gaudium et consolatio, IX, 402, 1. Lumen saepe vitam significat, cur, XI, 704, 4. Lux et tenebrae symbolum libertatis et captivitatis, 693, 2.

4° Lux symbolum est majestatis, VII, 284, 4: Sapientia dignitas et aetate in vultu eius, et potentissimus faciem illius commutabit. Lux typus regis, VIII, 428, 4.

LUNA. 1° Luna etymon, nomina et magnitudo, X, 394, 1. Luna dicta a *lucendo*, XII, 68, 2. Luna est in caelo velut secur in homine, 754, 4. Luna elogia, I, 60, 4; X, 394, 4. Luna mutatur semper, X, 29, 2. Cum apud nos lucret, caelo non lucret, tunc maxime nobis splendet, cum maxime distat a sole, ibid. Mutatur cum ratione et causa, 80, 4. Luna deficiens non periculatur, ibid., 2. Variis crescit et corniculatur, 397, 1. Cur dicitur vas castroturn in excois, ibid. Est stellarum dux et sol nocturnus, ibid. Luna, sole obscurato, necessario obscuratur, XV, 513, 2. Luna et stella etiam obscuratur, Job, 516, 4.

2° Luna est in signum, I, 59, 2. Ostendit temporum vicissitudinem, et mensium partes, X, 394, 4. Judaeis festa indicabat, 395, 4. Luna magnus in sublunaria influxus est, XXI, 236, 2. Causa est rerum saecularium, quia humidis dominatur, X, 394, 4. Inferiora omnia ab ea gubernantur, ibid. Facit homines instabiles, versatiles, lunaticos, 29, 2. Luna rubra ventos et tempestates portendit, XXI, 455, 4 et seq. Luna crescente, crescit animalia, XIV, 259, 2. An in luna habitent homines, X, 396, 4; XV, 444, 2. (Advertere hic haud necessarium nos omnes Cornelii opinionem, praesertim ad scientias naturales pertinentes, nostras non facere). Aenigma de anno lunari et luna, X, 394, 4. Luna in fine mundi quomodo erubescet et sanguinea fiet, XI, 363, 4; XXI, 455, 4. Luna symbolice quomodo in sanguinem conyertatur, XIII, 510, 4. Quomodo tropologicae, ibid.

3° Luna sacrificavit Judaei, XII, 68, 2. Ei gentes offerbant plantam, quam bovem dicebant, ibid. Luna simulacrum adorantes viri, uxoriibus se apud Mesopotamios subdebant; at qui Lunam colebant, uxoriibus dominabantur, IX, 689, 1. Invocatur ab amantibus, et cur, X, 29, 2.

4° Luna symbolum est beatae Virginis, X, 395, 2. Luna in Cantico significatur initium, progressus et perfectio Ecclesiae, VIII, 453, 4, 2. Luna cur Ecclesiam assimiletur, XX, 436, 1 et seq. Ipsa luna quomodo sub pedibus Ecclesiae, XXI, 237, 2. Luna matrem representat, VI, 74, 2. Lunam qua in re matres familias non debeant imitari, XIX, 330, 2. Luna aliquando significat corruptionem et mortalitatem, Psalm. 4, 467, 4. Luna est imago hominis inconstantis, I, 60, 2, X, 32, 2; 395, 4; XXI, 237, 4.

LUNATICUS. Lunatici sunt egri qui luna et lunationibus subjacent, XV, 434, 4; 391, 2. Lunatici cum luna mutantur, capiunt, et desipiunt, X, 30, 4. In Lunatici curatione modice fidei Dominus arguit non Apostolos, sed lunatici patrem et Judaeos, XV, 392, 4.

LUNATIO. Lunatio una, sive unus per zodia-

cum cursus, unum constituat mensem apud Haecetios, IV, 219, 1.

LUNULA. Lunulae ad ornamentum mulierum quid essent, XI, 450, 4.

LUPANAR. Lupanar dictum a *lupis*, id est metreticibus, VI, 202, 2. Est scelerum spelacum, 203, 2. Sunt officinae diaboli, V, 268, 1, 2. Sunt a demone invecta, IX, 526, 2. Sunt reliquia gentilitatis, ibid.

Lupanaria an permittenda christianis, IX, 526, 2. Quae eorum commoda, ibid. Incommoda eorum periora, 527, 2. Restringtona sunt, ut pauca sint, ibid. Ea Roma sustulit, multis renitentibus, Pius V Pontifex, ibid. Item Philippus IV, per totam Hispaniam, 528, 1.

Lupanaria olim fiebant in specubus et fornicibus, V, 68, 2. Lupanar in quod S. Agnes ducta est Roma, in templum conversum est, IX, 527, 2.

Lupanarius assimilatur nimis se ornantes feminae, XI, 442, 2. Lupanar Israel mystice sunt templa idolorum, XII, 615, 2.

LUPUS. 1° Unde vox *lupus* derivetur, XIV, 209, 2. Unde graeco dicitur *λύκος*, XII, 53, 2. Luporum an sit duplex genus, unum quod vulgo *lupus*, alterum quod hyaena dicitur, 208, 2. Lupis congeneres sunt hyaena, lynxes, pantherae, lycacoen, thoes, 209, 1. Lupi sunt generosi, insidiosos, feroces, voracissimi et insatiabiles, 209, 2. Vespere noctu grassantur, et cur, ibid. Eorum oculi lucem noctu ejaculantur, XII, 53, 2; XIV, 209, 2. Alii etiam mane ad predam exeunt, XIV, 209, 2. Luporum noctu quae sit ferocitas, ibid. Lupi vesperini qui dicantur, XII, 53, 1. Eorum voracitas et technae, ibid., et 2. Qui sint lupi matutini, ibid. Cur media nocte maxime praedantur, ibid. Lupo quanta sit rapiendi et nocendi vis, V, 40, 2. Lupus est astutus et dolosus, VI, 377, 2. Cur lupi non procul a leone pascantur et oberrent, ibid. Siliunt sanguinem animalium, 378, 1. Eorum inglavies et savities, IX, 397, 4. Eorum maligna vis, 397, 2. Luporum cum ovibus antipathia, VI, 47, 1, 2 et seq.; IX, 397, 4; 398, 4. Lupus in fame lupum vorat, XIV, 485, 4. Ejus calcaeus equum stupefacit, VI, 439, 2. Lupo tenere auribus periculo- sum est, VI, 316, 1.

Lupus in re medica est salutaris, IX, 397, 2. Lupi an veneficia pellant, XIV, 210, 4. Lupi S. Francisci obediunt, X, 77, 1; 485, 4.

2° Quomodo sub Christo lupi habitent cum agnis, et quo sensu, IX, 397, 4; XI, 261, 4. Lupus quomodo fuerit Paulus, XI, 213, 4. Lupus typus est assentatoris, V, 497, 4. Lupus est symbolum gulae et savitiae, IX, 397, 2. Lupi mystici sunt haeretici, scelerati et diaboli, XVI, 476, 4.

LUPUS (S.) TRECCENSIS. S. Lupus Treccensis episcopus quomodo Attiae Hunnorum regis rabiem mitigavit, I, 412, 2; XII, 383, 4, 2. S. Lupo roganti Attiam Italiam et Galliam vastantem quae esset, respondit Attia se esse flagellum Dei, IV, 421, 2.

8. Lupus quid Attile se esse flagellum Dei dicens responderit, 341, 2.

LUSCINIA. Luscinia pollis præcinit ut cantare discant, X, 95, 2. Mane aves ceteras modulando anteverit, 375, 2. Ejus melodia, *ibid.*

LUSITANIA, LUSITANUS. Lusitanie ethymon et antiquitas, VIII, 583, 2. Lusitanie reges sententiam mortis laturi olim sacrum induebant, XXI, 152, 2. Lusitanis accepta ferenda Indis Orientalibus conversio, XIV, 19, 2. Lusitana quædam princeps novæ filius uno partu mixta est, X, 223, 2. Lusitanus quidam alicuius falso alium accusans ut eum perderet, sibi metipsi malum accersivit, VI, 323, 4.

LUSUS (*Vide Locus*).

LUSTRARE, LUSTRATIO. Lustrandi ritus apud Hebræos, I, 628, 1. Cur lana coccinea et byssopo lustratio fieret, 628, 1, 2. Lustrationes quedam adhibita ad tollendas legales immunditias, II, 294, 2. Eisdem imitati sunt Gentiles, 295, 1, 2. Lustrationes Judaice corpus, non animam purificabant, XII, 31, 2. Lustrali aqua peccata venialia expiabantur, XIX, 440, 2. Lustrationum Hebræicarum sensus allegoricus quis sit, XIX, 443, 4.

LUTER, LUTERUS decem, III, 592, 1. Significant idem quod mare anæum, nimirum multiplicem et cebram penitentiam, qua in hac vita fragili ob multiplicem lapsus et labendi pericula indigemus, *ibid.*

LUTHERUS, LUTHERANI. I. LUTHERUS. — 1. Eius vita et mors. Quo anno hæresim publice professus est, eo beatus Ignatius ei futurus antagonista vulneratus mundo nardum remisit, XII, 75, 2. Ex ambitione contra Ecclesiam surrexit, XX, 453, 2. Est velut stella de cælo in terram cadens, 676, 2. Habuit dæmonem mire sibi familiarem, ut ipse testatur, XVI, 451, 1; XVII, 51, 1; 195, 2; XIX, 223, 1; 318, 2; XX, 445, 4. Eius humeris insidentem dæmonem vidit imperator Maximilianus I, XIX, 223, 1. Dæmonem elicere non potuit, sed ab eo in summas angustias reductus est, XVII, 131, 1. Lutheri arrogantia, XXI, 201, 2. Eius audacia, XX, 452, 4. Eius fastus, 168, 1; 453, 2. Eius libido, 460, 1. Velut taurus libidinosus fuit, IX, 190, 2. Eius varia epitheta, XX, 452, 1. Ei epitheta que dant Calvi istæ, 434, 1. Viam stravit Antichristo, 589, 1. Est alter Lucifer, XVIII, 761, 2. Quam falsus fuerit vates, XI, 44, 1, 2. Auguratus Papas extinctionem, sed frustra, XXI, 348, 1. Inaniter gloriabatur hæresim suam parvo tempore per tot provincias dispersam esse, XIX, 238, 2. Ipsius de secta sua iudicium, XX, 461, 1. Lutherus conscientiam expugnare non potuit, XII, 359, 1. Conscientia remorsus hausto vino obrucere tentavit, VI, 486, 2. Lutheri feralis mors, XII, 591, 2. Sibi laqueum necem intulit, XX, 441, 2; 457, 4. Gulam sibi fregit, dæmones ejus funus sunt comitati, XXI, 342, 1. Solemnis habuit exequias ab omnibus diabolis, IV, 47, 2.

2. Lutheri impia dogmata, blasphemæ et er-

rores, XV, 214, 2; XX, 455, 4. Quibus in robur arrianizet et atheizet, XI, 236, 1.

Docuit Christianos per Frangelium liberos esse ab observatione mandatorum, XX, 87, 1. Assertit nos a lege omni Decalogi liberos esse, 532, 2. Quomodo omnia munda mundis esse dicat, XIX, 326, 1. Docet castitatem esse inpossibilem, XVIII, 54, 1, 2; 225, 2; 438, 2. Lutheri dogma quod si uxor difficilior sit ad opus conjugale, vocatur ancilla, IV, 365, 2. Docuit omnia fidelium opera esse peccata et per quodlibet peccatum mortale fidem amitti, XVI, 359, 1; XX, 68, 2. Et motus rationem prævenientes esse peccaminosos, XX, 119, 2. Docuit fidem solam ad salutem sufficere, 45, 2. Negavit penitentiam, III, 592, 1. Illius error circa animas in purgatorio existentes, VII, 313, 1.

Lutheri argumenta contra Missæ sacrificium refutantur, XIX, 457, 1 et seqq. Ejus de genuino verborum consecrationis sensu testimonium, XVIII, 359, 1.

Ejus inscitia probantis imagines esse velitas, XIII, 330, 1.

Lutheri de Ecclesiæ censura, VII, 1, 2. Epistolam S. Jacobi reject, et cur, XX, 4, 4. Melancthonis Commenta in Paulum laudat, XVIII, 5, 1. SS. Patrum Commentaria sibi adversantia explodit, *ibid.*

Lutherus omne bellum impium esse docuit, XI, 424, 2. Suo dogmate rebellionem excitavit, XX, 297, 2; 450, 2.

Sæpe dogma suum mutavit, XX, 453, 1. Eius contradictiones, XVIII, 438, 2. Nemo ante eum eandem secum per omnia fideri docuit, XVIII, 186, 2 et seqq. Lutheri hæresis quantum temporis duratura conjiciatur, XXI, 201, 2; 320, 2.

II. LUTHERANI. — Ex Luthero tres alie secte promanarunt, XXI, 301, 2. Lutherani cum Victo-filii et Hussitis in fide consentiunt, 347, 2. Quomodo definiant penitentiam, X, 273, 1. Lutheranorum opera ostendant fidem ipsorum non esse bonam, XXI, 127, 1. Eorum obscenitas in conviviis, XX, 458, 2.

LUTUM. Lutum quomodo a figulo subigatur, X, 293, 2. Lutum est corporis nostri materia, Job, 250, 2; 251, 1, 2. Luti nomine cur vocetur cætera athletarum, XIV, 229, 1. Lutum sunt opas, *ibid.*, et 2.

LUX (*Vide supra LUMEN, Lux*).

LUXURIA, LUXURIOSUS (*Vide LUSTRO*).

LUXUS. Luxus filia divitiarum, mater tyrannidæ, IX, 387, 1. Luxus et abundantie mala, XII, 619, 1, 2. Luxui dediti, regio privati, IV, 472, 2. Luxum provinciarum depredatione et desolatione punit Deus, XIII, 624, 2. Luxus festorum quam merito culpandus, XI, 112, 2. Luxus vestium ex SS. Patribus taxatur, 142, 4, 2 et seqq. Luxus vestium diaboli inventum est, XIX, 204, 1. Luxus Corinthiorum, XVIII, 246, 1. Et Corinthiarum, 352, 2.

LUZA. Luza urbs unde dicitur, I, 290, 4.

LYÆUS. Lyæus unde dicitur vinum, X, 139, 2.

LYCANTHROPUS. Lycanthropi qui sint, et quam noctu sæviant, XIV, 210, 1. Lycanthropi describuntur, XIII, 58, 1. Lycanthropus nocte in peccatis et homines grassatur, XVI, 133, 2.

LYCHNIS. Lychnis lapillus crescente luna sonum modulatum edit, XIV, 259, 2. Lychnis gemma symbolum est lucernæ legis, V, 171, 1.

LYCIA. Lycia provincia varios regiones complectitur, XVII, 424, 2.

LYCOPHRON. Lycophon poeta vetus hebræice peritus, et ob anagrammatismos Ptolemeo Philadelpho charus fuit, XII, 197, 2.

LYCURGUS. Lycurgus leges Delphis acceptas vocavit *pæra*, I, 600, 4. Eius legibus ad miram politiam Spartiatis ovavit, IV, 476, 1. Quare tenuit et parca sacrificia instituit, II, 14, 1.

Lycurgus opes et luxum Sparta expulit, XIII, 515, 2. Ornatum nimirum Spartiatis vetuit, XI, 144, 2. Unguenta et republica sua eiecit, I, 718, 2. Nummos aureos sustulit et arecos substituit, II, 532, 2.

Lycurgus vindictam de hoste sumere noluit, XVIII, 217, 2. Ipse in injuriis benevolus exitit, XV, 176, 2. Cur contra ingratos legem ferre noluerit, XI, 115, 2.

Lycurgus per duos catulos quanti referat recte filios instigare, ostendit, X, 87, 1, 2. Spartiatis docuit peritiam contracte et presse loquendi, IV, 507, 1. Ignavum civem cur puniri jussisset, XXI, 82, 2.

Triplicem saltationem instituit, I, 572, 1. Eius quedam leges inhumanæ et turpes, XVIII, 653, 1. Dabat impunitatem adulteris, XX, 167, 1.

LYDDA. Lydda urbis situs et nomen, XVII, 224, 1.

LYD'. Lydi erant in Palestina, incolæ oppidi Lydæ, apud eos S. Petrus paralyticum Eneam sanavit, et S. Georgius martyrium obiit: erant bellicosi: urbs hæc postea dicta Diospolis, eratque una ex undecim toparchiis Judææ, XII, 720, 4, 2.

LYDIA. Lydia purpuraria quenam esset, XVII, 310, 4. Unde timeoret Deum, *ibid.*, 2.

LYDII. Lydii in Africa unde dicti: alii sunt Lydii in Asia, XII, 291, 1. Lydiæ puellæ ante idola se prostitebant, XVIII, 54, 1.

LYDWINA [S.]. Lydwina fuit a Christo Domino inuncta, XX, 218, 2. Bursam e qua pauperibus succurrebat, indeficientem habuit, VI, 149, 2; XV, 343, 4. Pro injuriis beneficiæ rependebat, XI, 633, 1. Ejus patientia diuturna, XX, 307, 2. Quam esset patiendi cupida, 25, 1. Speculum fuit patientiæ in morbis suis, XVI, 221, 2. Jugiter in Christi crucifixi volueribus habitabat, XIV, 312, 1. Per tringenta annos et amplius gravissimis afflicta doloribus et morbis, patientie corona nobilitatur, VIII, 25, 1. Eius coronam perficit passio, XI, 633, 2.

LYNX. Lynx urinam suam ex invidia occultat, IX, 259, 2. Lynces respiciendo et comedendo obsectorum memoriam perdunt, XII, 640, 1, 2.

LYRA. Lyra olim in conviviis, circumferbatur, X, 149, 2. In conviviis convivis tradebatur olim, quam juxta propinationes resignabant, XIII, 598, 2.

LYSANDER. Lysander quam esset ad laudes et convicia fortis, XII, 147, 2.

LYSANIAS. Lysanias senior occisus ab Antonio triumviro, ejus filius Lysanias præfuit Abilinae, XVI, 91, 1.

LYSIA. Lysias tutor Antiochi Eupatoris vocatur frater a rege, cur, IV, 548, 2. Cur pacem cum Judæis, bellumque contra Philippum suadeat, 444, 2. Quantum exercitum deinde contra Judam parat, 347, 1. Qualiter a Deo percussus, XIV, 538, 2. Ptolemenses indignantes fœdus cum Judæis mirum sedat, IV, 557, 2.

LYSIMACHUS. Macedonia rex. Lysimachi superbia, XIV, 8, 4. Lysimachus ob situm se hostibus tradidit, haustaque aqua quid exclamarit, IV, 330, 2. Lysimachi regis sera penitentia, XII, 357, 1.

LYSIMACHUS frater Menelæi summi pontificis. Lysimachus amoto fraire Menelæo pontifex creatus, IV, 316, 1. A populo occiditur, *ibid.*, 2.

LYSIPPUS. Lysippus quomodo ex ære Alexandri statuum finxit, XIII, 5, 2.

